

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Psalmer og aandelige Sange af Thomas Kingo , samlede og udgivne af P.A. Fenger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 30. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1828_470_1-txt-shoot-idm939/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Slutningen bliver da, at hvad vi især behøvede for at faae en god Kirke-Psalmebog, er ingenlunde nye Psalmer, men først Forsind paa de Gamles Værd, og dernæst den Selv-Erkendelse, at hvad vi kan gjøre af det Slags Sange, der altid skal herske i Kirken, forholder sig til det gode Gamle, entrent som reent Vand til sod Vin! Først, naar det er i sin Orden, saa vi takke Gud og Fædrene for Aarv-Godset, først da er vi stillede til, om det behøvedes, at klare den gamle Vin, og at øse af Steen-Karrene, med Lids til Ham, der, naar hans Time kommer, baade kan og vil sørge for Gæstene ved sit Bord, saa der ikke blot bliver Vin og Vand, men saa velsmagende, at Høje-Mestene, som altid gaar efter Smagen, vil finde, den bedste Vin var gjemt tilhids!

Jeg er nemlig ingenlunde blind hørken for hvad de gamle Psalme-Bøger fattes, eller for hvad mange af de gode gamle Psalmer fælle, men jeg er sikker paa, at vi maae lade vore tomme Indbilledninger om aandelig Rigdom fare, hvis vi med vor Skjærs skal kunne bidrage til Tempel-Bygningen, og at vi først maa see at faae Hjelpen ud af vort eget Vie, før vi due til at drage Skjæven ud af Fædrenes!

Det er saaledes nemt seet, og let sagt, at der er noget Smagløst og stundum noget Ildesmagende i de fleste ellers gode Psalmer fra det Lutheriske Tidrum, men Erfaring lærer, det holder hardt, inden vi komme saavidt, at vi ei grovelig forveksle den gode Kirke-Smag med det attende Aarhundredes Vand-Smag, end sige da med Skole-Smagen i dærskifalske Kæffer-Munde, og den Daarlighed maa vi dog nødvendigt aflægge, for vi enten kan rette en gammel Psalme, uden at forværre den, eller finde os i at oversee i en smukt Psalme, hvad i sig selv ikke er smukt,

men hænger dog saa noie sammen med den, at den ei kan misse det, uden at lemlæstes!

Det er ligeledes isinesaldende, at vore gamle Psalme-Bøger næsten ganske fattes klare Psalmer til at udtrykke de klare Sandheder om Menneskenes naturlige Forhold til Gud, hinanden og de timelige Kaar, og det er virkelig en Mangel, som man til Haars-Behov har faaet afhjulpet ved den ny Psalme-Bog, og deaarsag lukket Diet for alle dens Brøst; men for vi kan skamme paa en god Psalme-Bog, maa vi ikke blot komme dertil, at vi kan skelne mellem klare Time-Glas og dagligt Vand, levende Bloms ter og estergjorte, men ogsaa dertil, at vi indsee, hvor lunde baade klare Vinduer og smukke Haver er alt for relative Begreber, til at lade sig anvende eens paa Herres Gaarde og Hunsmands-Hytter, hvis Indbyggere dog har lige Kalb og lige Diet til i Herrens Huus at sunge ham Lov af Hertens Grund, saa det gjælder ogsaa her, hvad Apostelen siger, at om vi end takke smukt, er Smuetheden dog ikke stærk i Kirken, naar den Enfoldige ikke forsloaer vort Tungemaal, eller kan sige Amen til vor Taksgjælse!

Uagtet nu forskjellige Psalme-Bøger tildeels kunde dække det Misforhold, i Smag og Behag, mellem os og Almuen, der i Kirken, saavel som i Staten og Skolen, er vor Tids store Ulykke, saa burde vi dog visstelig i Kirken heller see til at ubjærne end forbyde Brinken, og heller dele de lave Skole-Stader med dem, end bygge os Skade-Neder under Loftet, og undskyde os med, at vi gjerne vilde drage de sjære Vønder op til os, naar vi bare, hvad vi veed vi ikke kan, kunde naae og bære og rumme dem! Dog, selv det maae vi lære, at denne tilsyneladende Ops offrelse i Grunden slet ingen er, da det, der i Kirke-Sangen opbygges og rører os, langt mindre er Psalmen i sig selv betragtet, end Menighedens inderlige Deeltagelse i Den,

